

NEDERLANDSE VERENIGING VAN SPIRITUALISTEN

HARMONIA Arnhem

kerstviering 2022

104 jaar
1918 - 2022
12 sept. 1918

The Light of Christmas

Programmaboekje

16 december 2022

Programma

Voor de pauze

		Blz.
<i>Prelude</i>	♪ Carol of the Bells ♪ van Libera	2
<i>Opening</i>	Welkom & Openingsgebed, door Maarten van Sante (<i>voorzitter</i>)	3
<i>Muziek</i>	♪ Shine for Me ♪ van Jon Anderson & Vangelis	4
<i>Verhaal</i>	De Belofte vd Harpspeler, voorgedragen door Helen Cornelissen	5
<i>Muziek</i>	♪ Silent Night ♪ van Sinead O'Connor	7
<i>Gedicht</i>	De Engel, voorgedragen door Josta van den Berg	8
<i>Kaarten</i>	Kerstwensen uit de zaal, door Lia van Sante van Rossum	
<i>Muziek</i>	♪ Er is een Kindeke ♪ van Corry Konings (samenzang)	9
<i>Verhaal</i>	Zomaar een Maandag door Inge Siebelink	10
<i>Filmpje</i>	Shine on Charlie Brown	11

PAUZE met drankjes & Kerstbrood

Na de pauze

<i>Muziek</i>	♪ Little Drummer Boy ♪ van Bing Crosby & David Bowie	12
<i>Kaarten</i>	Kerstwensen uit de zaal, door Lia van Sante van Rossum	
<i>Muziek</i>	♪ Christmas Canon ♪ van The Trans Siberian Orchestra	13
<i>Lezing</i>	Een Gedachtenladder door Bart Mooij	14
<i>Muziek</i>	♪ Draw-tua Bethlehem ♪, live gezongen door Marieke Duinkerken	
<i>Kaarten</i>	Kerstwensen uit de zaal, door Lia van Sante van Rossum	
<i>Muziek</i>	♪ Feliz Navidad ♪ van José Feliciano (samenzang)	19
<i>Verhaal</i>	Kerstcadeau, door Lia van Sante van Rossum	20
<i>Slotwoord</i>	door Maarten van Sante (<i>voorzitter</i>)	
<i>Afsluitlied</i>	♪ Love Shine a Light ♪ van Katrina & The Waves' (samenzang)	21

EINDE & GEZELLIG SAMENZIJN IN DE KANTINE

Prelude

Carol of the Bells – Libera

**Klik hier
voor
muziek**

Hark! how the bells
sweet silver bells
All seem to say
throw cares away.

Christmas is here
bringing good cheer
To young and old
meek and the bold

Ding, dong, ding, dong
that is their song,
With joyful ring
all caroling

One seems to hear
words of good cheer
From everywhere
filling the air

O, how they pound
raising the sound
Oer hill and dale
telling their tale

Gaily they ring
while people sing
Songs of good cheer
christmas is here!

Merry, merry, merry, merry christmas!
Merry, merry, merry, merry christmas!
On, on they send
on without end
Their joyful tone
to every home

Hoor! hoe de klokken
zoete zilveren belletjes
Allen lijken te zeggen
gooi de zorgen weg.

Kerstmis is hier
goede moed brengend
Voor jong en oud
zachtmoedigen en stoutmoedigen

Ding, dong, dong, dong
dat is hun lied,
Met vrolijke toon
alle zingend

Men lijkt te horen
woorden van goede moed
Overal vandaan
de lucht vullend

O, wat bonzen ze
het geluid verhogend
Over heuvel en dal
hun verhaal vertellend

Vrolijk bellen ze
terwijl mensen zingen
Liederen van goede moed

Kerstmis is hier!
Vrolijk, vrolijk, vrolijk, vrolijk kerstfeest!
Vrolijk, vrolijk, vrolijk, vrolijk kerstfeest!
Ze zenden het door
Door zonder einde
Hun vrolijke toon
naar elk huis

Openingsgebed

Grote Geest van Liefde en Licht,
Leer mij mijn opdracht te verstaan.
Leer me te dienen zoals het kosmisch is bedoeld.

Leer mij anderen te respecteren in hun doen en laten.
Te geven zonder verwachtingen.
Te mogen werken zonder angst voor falen.

Mij in te zetten voor hen die behoeftig zijn.
Te werken in de ware geest van liefde.
Te vertrouwen in de universele kracht zonder twijfel.

Te geloven zonder reserves.
Mij onvoorwaardelijk in te zetten voor het gekozen doel.
Zodat ik mij bewust word van mijn ware opdracht.

Shine for me

Shine For Me

Jon Anderson & Vangelis

Shine for me
I'll shine for you
Each waking dawn
Each day

Let these words
Please, let this song
Take you so Completely

You have the gift of love
You have the gift of life
Take whatever you need

Be the light
For once, be sure
Be the light You are
You are the sound of love
You are the sound of life
Take whatever you need

More will come as you reopen
All your senses changing
Once you have seen
Be awake to this life song

Shine for me
I'll shine for you
Each waking dawn
Each day
You are the gift of love
You are the gift of life
Take whatever you need

Schijn voor mij
Ik zal voor je schijnen
Elke wakkere dageraad
Elke dag

Laat deze woorden
Alsjeblieft, laat dit lied
Je volledig innemen

Je hebt de gave van liefde
Je hebt de gave van het leven
Neem wat je nodig hebt

Wees het licht
Voor eens wees zeker
Wees het licht dat je bent
Jij bent het geluid van liefde
Jij bent het geluid van het leven
Neem wat je nodig hebt

Er komt meer als je weer opengaat
Al je zintuigen veranderen
Als je eenmaal hebt gezien
Wees wakker met dit levenslied

Schijn voor mij
Ik zal voor je schijnen
Elke wakkere dageraad
Elke dag
Jij bent het geschenk van liefde
Jij bent het geschenk van het leven
Neem wat je nodig hebt

De Belofte van de Harpspeler

Er was eens een harpspeler die zo mooi kon spelen en hij zong zulke prachtige liederen, dat hij in het hele land beroemd was. Eindelijk hoorde ook de koning zulke wonderen vertellen van zijn kunst, dat hij dadelijk een paar boden uitzond. Ze moesten hem vragen of hij mee wilde gaan naar het paleis om voor de koning te zingen en te spelen. De koning wilde hem zó graag horen dat hij aan zijn afgezanten de volgende boodschap meegaf: "Ik zal niet eten en niet slapen voor ik je gezicht heb gezien en de tonen van je harp heb gehoord." Deze woorden moesten ze net zolang voor de koning opzeggen, totdat ze ze wel konden dromen. Toen pas gingen ze op weg.

Ze kwamen voor het huisje van de harpspeler en ze riepen: "Gegroet, o harpspeler. Kom buiten en luister naar ons, want we hebben je iets te vertellen waarmee je heel blij zal zijn!"

Maar toen de harpspeler de boodschap van de koning vernam, werd hij bedroefd. Want hij had een vrouw en een kind en een klein bruin hondje. Hij zag er tegenop hen tegen Kerstmis te verlaten. En zij zagen er tegenop hem te moeten missen. "Blijf toch bij ons," smeekten ze. Maar de harpspeler zei: "Ik moet gaan. Het zou heel onbeleefd zijn om de koning teleur te stellen. Maar zo zeker als de hulstbessen rood zijn en de dennenbomen groen, even zeker zal ik met Kerstmis thuis zijn om mee te eten van de kerstpudding en kerstliederen te zingen aan mijn eigen haard."

En nadat hij deze belofte had gedaan, hing hij zijn harp op zijn rug en hij volgde de boden van de koning naar het paleis. Hij werd met veel eerbewijzen ontvangen en de koning deed alles om hem een plezier te doen. Hij sloiep op een bed van het zachtste dons en at van een gouden bord aan de koninklijke tafel. En als hij zong en speelde, luisterden alle mensen en alle dieren, vanaf de koning tot de muizen in de provisiekamer met ingehouden adem naar zijn muziek. Maar bij alles wat hij deed, feestvieren, rusten, spelen, zingen of luisteren naar de lof die iedereen hem toezwaaide, vergat hij geen ogenblik de belofte die hij had gedaan aan zijn vrouw, zijn kind en zijn kleine bruine hondje.

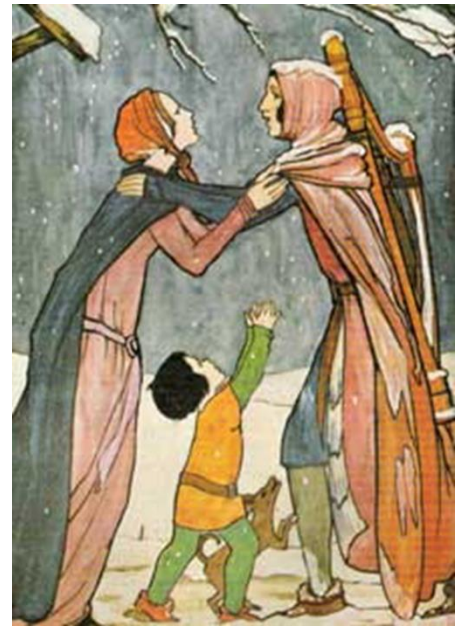
En toen nu de dag voor Kerstmis was aangebroken, nam hij zijn harp in de hand en hij ging naar de koning om afscheid te nemen. Maar de koning wilde hem niet missen. Hij zei: "Ik zal je een paard geven zo wit als melk, zo glanzig als satijn en zo vlug als een hert, als je hier wilt blijven en op kerstdag wilt spelen en zingen aan de voet van mijn troon."

Maar de harpspeler antwoordde: "Ik kan niet langer blijven, want ik heb een vrouw en een kind en een klein bruin hondje. En ik heb hun beloofd dat ik met Kerstmis thuis zou zijn. Dat ik mee zou eten van de kerstpudding en kerstliederen zingen aan mijn eigen haard."

Toen zei de koning: "Als je hier blijft en op Kerstmis speelt en zingt aan de voet van mijn troon, zal ik je een wonderboom geven, die zomer noch winter zijn bladeren verliest. En elke keer als je dit boompje schudt, zal er een regen van goud en zilver voor je voeten neervallen."

Maar de harpspeler antwoordde: "Ik mag niet langer blijven, want mijn vrouw en mijn kind en mijn kleine bruine hondje wachten op me. En ik heb mijn woord gegeven dat ik met Kerstmis thuis zou zijn. Dat ik mee zou eten van de kerstpudding en kerstliederen zingen aan mijn eigen haard."

Maar de koning gaf het niet op. "Als je op de kerstdag één wijsje voor me speelt en één lied voor me zingt, zal ik je een fluwelen kleed geven en je mag naast me zitten op de troon met een ring aan je vinger en een kroon op je hoofd."

Maar de harpser antwoorde: "Ik wil niet langer blijven, want mijn vrouw en mijn kind en mijn bruine hondje kijken al naar me uit. En ik heb vast beloofd dat ik met Kerstmis thuis zou zijn. Dat ik mee zou eten van de kerstpudding en kerstliederen zingen aan mijn eigen haard."

En hij wikkeldde zich in zijn oude mantel, hing zijn harp op de rug en verliet het paleis zonder verder een woord te spreken.

Hij had nog niet ver gelopen toen veel kleine witte sneeuwvlokken uit de lucht naar beneden kwamen dwarrelen. 't Was of ze fluisterden:

"Bedenk wat je doet,

Bedenk je eens goed,

Je gaat een moeilijke reis tegemoet."

Maar de harpser zei: "Ja, ja, ik zie wel dat de lucht donker is en er zal zeker veel sneeuw vallen. Maar ik heb een vrouw en een kind en een klein bruin hondje. En ik heb vast beloofd dat ik met Kerstmis thuis zou zijn. Dat ik mee zou eten van de kerstpudding en kerstliederen zingen aan mijn eigen haard."

Maar het begon al harder en harder te sneeuwen en weldra waren alle heuvels en dalen, heggen en greppels bedekt met een dik wit tapijt. Van alle paden en wegen was niets meer te zien. En de wind joeg de sneeuw op tot hoge wallen midden over de grote weg. De harpser struikelde en viel, maar hij dacht er niet aan om terug te keren. Terwijl hij verder reisde, ontmoette hij de wind. En de wind zei:

"Harpser, harpser, wees toch wijs,

Keer terug naar het paleis."

Maar de harpser luisterde niet naar die raad. "De sneeuw moge vallen en de stormwind loeien," zei hij, "ik moet doorlopen. Want ik heb een vrouw en een kind en een klein bruin hondje. En ik heb vast beloofd dat ik met Kerstmis thuis zou zijn. Dat ik mee zou eten van de kerstpudding en kerstliederen zingen aan mijn eigen haard."

Toen begon de wind ijzig koud te blazen. De sneeuw bevroor op de grond, het water bevroor in de rivieren, de adem van de harpser bevroor in de lucht. En aan de rotsen langs de weg hingen ijskegels zo lang als het zwaard van de koning. De bomen van het woud kraakten en kreunden in de felle wind en het was of ze hem allemaal toeriepen:

"Het woud is duister, de nacht breekt aan,

Waag het niet daardoor te gaan."

Maar de harpser liet zich door niets weerhouden. "De sneeuw moge vallen, de stormwind loeien en de nacht moge mij overvallen in het donkere woud," zei hij, "maar ik heb beloofd dat ik met Kerstmis thuis zou zijn. Dat ik mee zou eten van de Kerstpudding en kerstliederen zingen aan mijn eigen haard. En ik moet mijn woord houden."

En voort zwoegde hij totdat het laatste glimpje daglicht verdween en de duisternis zwaar tussen de bomen hing. Maar de harpser was niet bang in het donker. "Al kan ik ook niet zien," zei hij, "ik kan tenminste nog zingen." En jubelend klonk er een kerstlied door het bos. Een lied van Jezus' geboorte, van de engelen die zongen en van de ster die straalde boven de stal van Bethlehem.

Toen hield het op met sneeuwen, de wind ging liggen, de bomen van het woud bogen hun takken om te luisteren. En, o wonder... terwijl hij zong, veranderde de duisternis rondom hem in stralend licht. En toen het lied uit was en de harpser opkeek, stond hij vlak voor de open deur van zijn huisje. Zijn vrouw en zijn kind en zijn kleine bruine hondje hadden al naar hem uit staan kijken en ze liepen de harpser jubelend tegemoet.

De hulstbessen blonken helderrood in de kerstkransen, de kerstboom was een frisgroene jonge den, de kerstpudding zag zwart van de pruimen. En de harpser voelde zich gelukkiger dan een koning toen hij aan zijn eigen haard de oude kerstliederen zong voor zijn vrouw en zijn kind en zijn kleine bruine hondje.

Voorgedragen door Helen Cornelissen

Silent Night

Silent night
Holy night
All is calm
We see
All is bright

Round young virgin mother and child
Holy infant so tender and mild
We say
Sleep in heavenly peace
Sleep in heavenly peace
Silent night
Holy night
Shepherds first saw the sight
Glorious streaming from heaven afar
Heav'nly host sing Alleluia
Christ the savior is born
Christ the savior is born

Silent night
Holy night
All is calm
We see
All in bright

Round young virgin mother and child
Holy infant so tender and mild
We say
Sleep in heavenly peace
Sleep in heavenly peace

De Engel

In mijn droom liep ik een winkel binnen.
Achter de toonbank stond een engel
ik vroeg "wat doet u hier?"
"Alles wat u maar wilt", zei de engel.

"O" zei ik, "echt waar?"
"ik wil graag vrede op aarde
geen honger en armoede meer
gezondheid en onderdak
vrijheid en respect voor iedereen".

"Wacht even, zei de engel
u begreep me verkeerd.
Wij verkopen hier geen vruchten,
alleen maar zaden
die kunt u dan zelf zaaien".

Er is een Kindeke

ZING
MEE!

Corry Konings

Klik hier
voor
muziek

er is een kindeke geboren op aard
er is een kindeke geboren op aard

't kwam op de aarde voor ons allemaal
't kwam op de aarde voor ons allemaal

er is een kindeke geboren in 't stro
er is een kindeke geboren in 't stro

't lag in een kribbe bedekt met wat hooi
't lag in een kribbe bedekt met wat hooi

't kwam op de aarde voor ons allegaar
't kwam op de aarde voor ons allegaar

en 't wenst ons allen een zalig nieuwjaar
en 't wenst ons allen een zalig nieuwjaar

Zomaar een Maandag

Het is een gewone dag op het werk. Ik loop rond en zie collega's en klanten weer eens. "Leuk om je weer te zien, hoe gaat het met je?" vraag ik een goede bekende. En eigenlijk had ik het niet hoeven vragen want ik voel het al. Hij piekert, zijn hoofd maakt overuren. Hij is erg ziek geweest, heeft nu weer een goed bericht gehad maar zijn hoofd staat nog op ziek zijn. De hele film van zijn leven speelt door zijn hoofd. Hij vertelt dat hij het nu heel goed heeft, hij is heel erg gelukkig. Hij vertelt het steeds weer. Hij is zichzelf aan het overtuigen dat hij gelukkig en tevreden is. Met zijn verstand vindt hij dat hij alles goed voor elkaar heeft. Maar ik weet dat hij het geluk en tevredenheid van binnen niet voelt. Ik zit naast hem en voel zijn leegte. Ik wil wel geven maar hij zit zo vol dat hij het niet kan aannemen. Mijn licht botst tegen hem aan maar dringt niet in hem door. Hij moet weer gaan en ik kijk hem na, ik voel me leeg.

Een aardige klant komt bij mij aan de koffie balie. Hij heeft een zwaar gemoed. Ik voel een druk op mijn schouders en krijg zware benen. Ik hoef niet te vragen hoe het met hem gaat. Ik vraag hem maar direct waarom hij zo zwaarmoedig is. Hij heeft gezondheidsproblemen en maakt zich veel zorgen. "Waar maak je je zorgen om?" vraag ik hem. "Tja, je weet toch niet hoe het gaat. En misschien ga ik wel dood". Nou, je gaat niet misschien wel dood, je gaat zeker dood. Dat is één ding wat zeker is in dit leven. "Hoe zou je het vinden dood te gaan?", vraag ik hem. "Ja, je weet dan toch niet wat er gaat gebeuren hè". De angst voor het onbekende verlamt hem en verergert zijn ziekte. Angst om te leven en angst om te sterven. "Maak je over het sterven maar

niet ongerust", vertel ik hem. "Ik kan je verzekeren dat dat allemaal wel meevalt. Ook na dit leven valt er veel te genieten". Hij schudt zijn hoofd en kijkt me aan alsof ik niet helemaal goed bij mijn verstand ben. Ik kan beter mijn mond houden merk ik. Ik geef hem nog een koffie, wens hem het allerbeste en loop verder. Ik voel me leeg.

Ik loop door en kom een dame tegen. Ze is in de war. Ze huilt en deeft met een papieren zakdoekje haar ogen. Ik kijk haar aan en stel voor om even samen koffie te drinken. En vertel eens, wat is er aan de hand? Ze is zo teleurgesteld in iemand... 'het loopt haar over'. Ik voel dat het niet de ene teleurstelling is maar een reeks aan gebeurtenissen die haar opbreken. Maar vooral haar eigen interpretatie over die gebeurtenissen breekt haar op. Een totaal verwrongen beeld van de werkelijkheid en een gebrek aan zelfreflectie speelt haar parten. Ook een niet gestreeld ego en de angst voor een lege toekomst breekt haar op. Ik voel haar angst voor eenzaamheid en de angst om nergens meer bij te horen. Ik probeer haar uit te leggen dat ze niet per se ergens bij hoeft te horen. Als je bij jezelf blijft is dat vaak al genoeg. Deze simpele woorden met zoveel betekenis dringen niet door. Mijn woorden druipen van haar af en liggen als een plas aan haar voeten. Haar ego is te veel gekrenkt. Ik geef haar nog een koffie, een knuffel en wens haar het allerbeste. Ik voel me leeg.

Ik kom thuis en sta in mijn kantoortje. Daar staat een ingelijst, lang gedicht wat mijn vader ooit voor mijn moeder maakte toen ze 40 jaar getrouwd waren. We vonden het na het overlijden van beide. Ik lees het gedicht hardop. Ik huil, ik huil tranen met tuiten om zoveel mooie woorden, zoveel liefde, zoveel levenswijsheid. Lieve pap, waarom ben je er niet meer om nog eens met mij te sparren. Je was een wijze man en ik heb te kort van je kunnen leren. Ik sta daar en voel een koude tinteling over mijn hele lichaam. Die komt binnen, Ik snap hem. Dank je wel, pap. Je hebt me genoeg meegegeven om nog heel lang vooruit te kunnen en als ik het even niet meer weet kan ik altijd bij je aankloppen. Ik laat me weer vol stromen. Ik heb nog heel wat aan te vullen voor vandaag. Morgen is er weer een nieuwe dag.

Inge Siebelink

Shine On Charlie Brown

Klik hier
voor
filmpje

Naar de sterren staren helpt Charlie Brown en zijn vrienden om de tijd in perspectief te plaatsen, maar het herinnert hen er ook aan om de momenten te koesteren die ze hebben doorgebracht met de mensen van wie ze houden.

Extra muziek (klik op titel om link te volgen):

[Mary's Boy Child](#)

[O Holy Night](#)

[Baby, it's Cold Outside](#)

[Everywhere](#)

Little Drummer Boy / Peace on Earth

Bing Crosby & David Bowie

Klik hier
voor
muziek

Come they told me
A new born King to see
Our finest gifts we bring

Peace on Earth, can it be?
Years from now
Perhaps we will see

See the day of glory
See the day when men of good will live in peace

Peace on Earth, can it be?

Every child must be made aware
Every child must be made to care
Care enough for his fellow man
To give all the love that he can

I pray my wish will come true
For my child and your child too
He will see the day of glory
See the day when men of good will live in peace

Peace on Earth, can it be?

Can it be...

Kom, zeiden ze
We gaan de nieuwe Koning zien
We nemen onze mooiste geschenken mee

Vrede op Aarde, zou het kunnen?
Over een aantal jaar
Misschien maken we het nog mee

Zien we de dag van glorie
Zien we de dag dat we in vrede mogen leven

Vrede op Aarde, zou het kunnen?

Elk kind moeten we het laten weten
Elk kind moet het kunnen schelen
Om goed voor de medemens te zorgen
En zoveel mogelijk liefde geven

Ik bid dat mijn wens uitkomt
Voor mijn kind en voor jouw kind
Dat ze de dag van glorie mogen meemaken
Dat ze in vrede mogen leven

Vrede op Aarde, zou het kunnen?

Zou het kunnen...

Christmas Canon

Trans Siberian Orchestra

Merry Christmas
(The joy that he brings)

This night we pray
Our lives will show
This dream he had
Each child still knows

This night we pray
(We are waiting)
Our lives will show
(We have not forgotten)
This dream he had
(We are waiting)
Each child still knows
(We have not forgotten)

On this night, on this night
(This night we pray
We are waiting)
On this very Christmas night
(Our lives will show
We have not forgotten)
On this night, on this night
(This dream he had
We are waiting)
On this very Christmas night
(Each child still knows
We have not forgotten)

Vrolijk kerstfeest
(De vreugde die hij brengt)

Deze nacht bidden we
Ons leven zal het laten zien
Deze droom die hij had
Elk kind weet het nog

Deze nacht bidden we
(We wachten)
Ons leven zal het laten zien
(We zijn het niet vergeten)
Deze droom die hij had
(We wachten)
Elk kind weet het nog
(We zijn het niet vergeten)

Op deze nacht, op deze nacht
(Deze nacht bidden we
We wachten)
Op deze kerstnacht
(Ons leven zal blijken
wij zijn het niet vergeten)
Op deze nacht, op deze nacht
(Deze droom had hij
We wachten)
Op deze kerstnacht
(Elk kind weet het nog
wij zijn het niet vergeten)

Klik hier
voor
muziek

Een Gedachtenladder

Het is weer bijna het einde van het jaar. In de christelijke wereld maakt iedereen zich op voor Kerstmis en vieren wij mondiaal Oud-en-Nieuw. Tenminste, als wij het hebben over hen die de gregoriaanse kalender volgen.

Op de één of andere manier lijkt het altijd een soort race naar het einde. Alsof het werkelijk ophoudt na 31 december. Als ik er over nadenk en de absurditeit ervan beschouw kan ik niets anders dan lachen. Wat zijn wij mensen toch rare wezens. Wij maken er ons naar mijn idee drukker om dan dat misschien goed voor ons is. Privé gezien; nog even snel naar de kapper, even dat jasje naar de stomerij, snel cadeaus halen, kerstboom halen, huis versieren, schoonmaken voor het bezoek.

Zakelijk gezien; het investeringsbudget van dit jaar nog even opmaken waardoor van hoog tot laag in een organisatie er ook nog "even" heel veel geregeld moet worden, naast het eindejaarsfeest en de kerstpakketten. De detailhandel en de gastronomie versieren hun panden, zijn bezig met de inkoop en productie en maken alles schoon voor ontvangst van de klanten. Wij zijn er met z'n allen maar druk mee.

Wij lopen onszelf maar ook de ander in de aanloop er naartoe vaak écht voorbij. Veel stress, veel drukte, en dat alles vanwege een christelijk feest wat eigenlijk zijn oorsprong in heidense wortels heeft.

Maar hoe heidens zijn onze wortels eigenlijk? Is er ons, door alle dogma's van geloof, niet iets afgenomen wat als van nature in ons aanwezig is? Een verbondenheid met een natuur welke ons de natuur heeft doen vergeten zoals deze mogelijk werkelijk is? En, wat is die "werkelijke" natuur dan eigenlijk?

Nadenkend komen er eigenlijk alleen maar meer vragen dan antwoorden bij me op.

Maar dat is niet erg, het houdt je als mens scherp. Het is naar mijn mening goed om jezelf vragen te stellen.

Als werktuigkundige, laat ik zeggen iemand met een technische achtergrond, stel ik mezelf vaak vragen. Hoe kan dit? Waardoor is dit ontstaan? Hoe voorkomen wij dat het nog een keer gebeurt, óf hoe passen wij het aan zodat het niet nogmaals gebeurt. In de techniek houd je je bezig met meestal voorspelbare zaken. Het

onvoorspelbare probeer je middels berekeningen eruit te halen. In die zin beschouwd een ontzetten "down-to-earth en menselijk beroep. Want, naar mijn mening houden mensen meestal van voorspelbare zaken. Het onvoorspelbare brengt vaak onzekerheid en onzekerheid is een zaak welke de overleving van de mens in gevaar kan brengen. Zaak dus om zeker te zijn van je zaak en vooral het ongewisse te vermijden.

Als echte Steenbok houd ik dan ook van deze technische dingen omdat daar waar wij hier op aarde in technische zin mee werken, behoorlijk rechtlijnig is. Het is totaal niet zweverig en heeft een hoge factor oorzaak en gevolg in zich. Een soort spel van kettingreacties. Je begint ergens en aan het einde weet je al vrij zeker wat er uit gaat komen.

Zonder voor u te willen invullen kan ik me voorstellen dat u nu denkt: wat doet deze man dan in hemelsnaam bij een vereniging als Harmonia? Daar zijn de dingen toch niet zo binnen de kaders? Daar staan wij open voor juist die zaken die buiten de geijkte paden liggen. Het onvoorspelbare, het niet zichtbare in aardse zin. Exact! Maar ik zie ook veel overeenkomsten en het niet voorspelbare, het mysterieuze, het niet zichtbare heeft me als kind al gefascineerd. Energie bijvoorbeeld. Wij zien de uitwerking ervan maar met het blote oog niet de essentie.

Op de bijeenkomsten van Harmonia voel ik de energie in de zaal. Zo ook nu. U bént die energie! Opgebouwd uit atomen, gevormd tot lichamen. Complete universa aan atomen en subatomaire deeltjes. Zomaar, recht voor mijn neus. U geeft me hiermee een gevoel van eenheid in een ogenschijnlijk verdeelde wereld. Want in essentie bestaan wij allemaal uit dezelfde bouwstenen. En u heeft gelijk, die eenheid of verbondenheid kun je ook ergens anders zoeken. Een sportvereniging, een kerk of andere vereniging kan ook.

Toch is dat voor mij anders. In een land als Nederland is spiritualisme nu niet echt ingeburgerd. De gemiddelde Nederlander vind het maar een hoop zweverig geleuter naar mijn mening. Als je er over begint kijken mensen je soms vreemd aan. Zeker de academische wereld staat vaak niet open voor dergelijke ervaringen. Ik zeg expliciet vaak omdat ik gelukkig ook andere ervaringen heb maar meestal wordt het afgedaan als onzin, een biologische reactie van ons lichaam, onze hersenen of ons lichaam dat op bepaalde stoffen reageert. Er is zo altijd wel een reden te bedenken om het niet zichtbare of tastbare niet te accepteren. Het is niet zichtbaar. Niet meetbaar. Merkt u vanuit de wetenschap de vergelijking met de techniek? Voorspelbaar, reproduceerbaar, te berekenen? Onzekerheden komen in de natuur van de meeste mensen niet meer voor. Ik zeg uitdrukkelijk niet méér. Naar mijn mening zijn wij het contact met de werkelijke natuur kwijtgeraakt. Onze eigen innerlijke natuur. De goddelijke vonk, het licht, zo u wil.

Maar de mens is gelukkig haar natuur, haar oorsprong, steeds meer aan het her ontdekken. Ik doel dan op de kwantummechanica.

Wij hebben inmiddels al heel wat bijzondere fenomenen mogen aanschouwen vanuit deze kwantumwereld. In de wereld van het ultra kleine kunnen dingen bijvoorbeeld op twee plaatsen tegelijk zijn. Hoe wonderlijk is dat? Ik doe een poging kort uit te leggen wat er zo bijzonder was aan deze ontdekking.

In de jaren 20 van de vorige eeuw werd in de laboratoria van Bell in de VS ontdekt dat door één elektron tegelijk door een muur met twee sleuven tegen een wand "te schieten" er na een tijd een patroon ontdekt werd op de wand dat aangaf dat wij hier te maken hebben met een golf. Maar wij schoten een partikel. Hoe kon dit? Het bleek dat de partikels vóór ze door de muur met sleuven gingen "beslisten" dat ze even geen partikel waren maar eenmaal door de sleuven heen een "keuze" maakten als partikel de wand er achter te raken. Ze waren dus bij lancering een partikel, voor de muur met sleuven een soort "niets" en na de muur weer een partikel. Dus: partikel, geen partikel, toch weer een partikel en dan ook nog een partikel zonder op de plaats terecht te komen waar exact op "geschoten" werd. Een vreemde wereld waar deeltjes dus wél maar ook weer niet bestaan en waar deeltjes zich soms gedragen als deeltje en soms als een niet bestaand deeltje. Ze leken dus even op twee plaatsen tegelijk te kunnen zijn.

Niels Bohr noemde dit de kwantumtheorie. Kunt u het nog volgen?

Zonder verder veel te willen uitweiden over deze kwantumtheorie vind ik dit al een intrigerend beeld.

Het werd nog vreemder toen men ontdekte dat deze partikels blijkbaar buiten ruimte en tijd met elkaar "communiceerden" en dat de realiteit op dit vlak onvoorspelbaar leek te zijn. Dat "communiceren" doen deze deeltjes namelijk met een snelheid die groter is dan de snelheid van het licht ongeacht de afstand. Ze reageren dus simultaan. Al is de ene bij wijze van spreken aan de andere kant van het universum, en de andere hier. Dan nog reageren ze simultaan.

Als ik er over nadenk duizelt het haast in m'n hoofd. Wat is dan nog de realiteit? Een vraag welke Einstein rechtlijnig deed staan ten opzichte van Niels Bohr en waarvan zelfs Einstein zei dat het "spooky" was.

In 1964 publiceerde de natuurkundige John Bell zijn inmiddels klassiek geworden artikel over de Einstein Podolsky Rosen Paradox. Einstein en Bohr kibbelden levenslang over de kwantummechanica wat betreft de statistische onderdelen hiervan. Simplistisch gezegd meende Einstein: "God dobbelt niet!" wat Bohr weersprak door te zeggen: "Vertel God niet wat Hij moet doen!" Hierin beschreef hij zijn "ongelijkheid van Bell" of "Bellongelijkheid", een criterium waarmee deterministische lokale theorieën konden worden onderscheiden van niet-lokale theorieën. Met behulp van de Stelling van Bell heeft men kunnen aantonen dat *zuiver toeval* en non-localiteit inderdaad bestaan. Daarmee is het Bohr-Einstein-debat beslecht in het voordeel van Niels Bohr

Mocht u het interesseren dan raad ik u aan eens te duiken in het ontstaan van de kwantummechanica. De discussies tussen de wetenschappers destijds zijn soms behoorlijk amusant.

Toen John Bell zijn theorie publiceerde was het de hippiebeweging welke zijn theorie als eerste adopteerden. Immers: als partikels konden communiceren buiten ruimte en tijd dan waren fenomenen als het zesde zintuig, telepathie en helderziendheid ook waar. In boeken zoals; The Tao of Physics, The dancing Wu Li Masters en Space-Time and Beyond "Towards an explanation of the unexplainable" uitten deze hippie wetenschappers zich. Maar ze hadden één uitdaging; ze moesten het alleen nog kunnen bewijzen. Toen in 1972 de voormalige hippie, wetenschapper John Klauser en zijn team, experimenten met fotonen (deeltjes licht) ging doen werd het pas echt duidelijk. Door experimenten met zogenaamde fotonen uit te voeren en deze met behulp van de door John Bell vervaardigde formule te berekenen kwam men er definitief achter dat Niels Bohr gelijk had.

De vreemde subatomaire wereld waarvan velen nog hadden gedacht dat deze middels de reeds bestaande paradigma's gewoon te verklaren zou zijn bleek werkelijk te bestaan. In die zin beschouwd zou je bijna verwachten dat een vereniging als Harmonia meer leden zou moeten hebben.

De eerder genoemde fenomenen als helderziendheid, een zesde zintuig en telepathie kunnen bijna worden ondersteund door de kwantummechanica. Want: dat iets niet wordt waargenomen betekent niet dat het er niet is en dat iets er is wil nog niet zeggen dat het ook exact datgene is wat je ziet. Hoe mooi is deze gedachte in de gedachte aan die plaats die wij het hiernamaals noemen?

Dat wat ná deze stoffelijke en zichtbare wereld volgt. Ik zeg: houd die gedachte vast.

Doorbordurend op deze kwantummechanica komen wij heden ten dage bij de kwantumbiologie. Een wereld die nog verder buiten mijn comfortzone gaat maar waarmee er bij mij een beeld is ontstaan wat in mijn beleving de logica weer samenbrengt.

Zo ontdekte men in de kwantumbiologie bijvoorbeeld dat roodborstjes een natuurlijk kompas hebben in hun ogen. In hun ogen bevinden zich namelijk kwantumdeeltjes welke reageren op het licht en het uiterst zwakke magnetisch veld van onze aarde. Hiermee navigeert het roodborstje tijdens zijn wintertrek naar het zuiden.

Een paar jaar geleden heeft men ontdekt dat ons reukvermogen niet enkel reageert op geurmoleculen. Ze kwamen erachter dat onze neus niet alleen ruikt maar naar alle waarschijnlijkheid (het is nog een theorie) ook "luistert" naar wat er binnenkomt.

Denk aan de geur van amandelen. Het specifieke dominante molecuul voor deze specifieke geur heet Benzeldahyde, echter het molecuul voor Cyanide is totaal anders maar wordt door ons als de geur van amandelen geregistreerd. Iets wat niet klopt als onze neus enkel zou reageren op geurmoleculen.

De geur heeft waarschijnlijk alles te maken met trillingen. De moleculen spelen voor onze neus een soort melodie. Als een geurmolecuul onze neus binnenkomt speelt het een soort geluid af vergelijkbaar met een

gitaar waarvan de snaren worden aangeraakt. Receptoren in onze neus bevatten elektronen die zorgen dat er op kwantumniveau een trilling wordt uitgestuurd naar ons brein. Ons reukvermogen lijkt in dit opzicht dan meer op ons gehoor dan wij wellicht voor mogelijk houden.

Dit zou verklaren waarom Amandelen en Cyanide door ons als hetzelfde worden beschouwd. Hoewel de moleculen verschillend zijn zorgen ze beide voor dezelfde trilling in ons brein en dus registreren wij het als de geur van amandelen.

Om deze theorie te testen hebben wetenschappers fruitvliegen laten kiezen tussen een specifiek molecuul van fruit en een chemisch gelijk molecuul met een ander molecuulgewicht. Dus hoewel de moleculen chemisch gezien gelijk waren was hun vibratie ongelijk. De fruitvliegen kozen steeds opnieuw de fruitmoleculen.

Andere wetenschappers zijn er recent achter gekomen dat ook planten gebruik maken van kwantumbiologie. Alles, van planten, bomen, amfibieën, vissen, reptielen en zoogdieren.

Alle cellen van het leven worden doorkruist door de eerder genoemde fotonen welke verschijnen en verdwijnen als geesten. Werkelijk al het leven wordt er door doordrongen. U ook! Ze dragen bij aan de vitale processen van het leven.

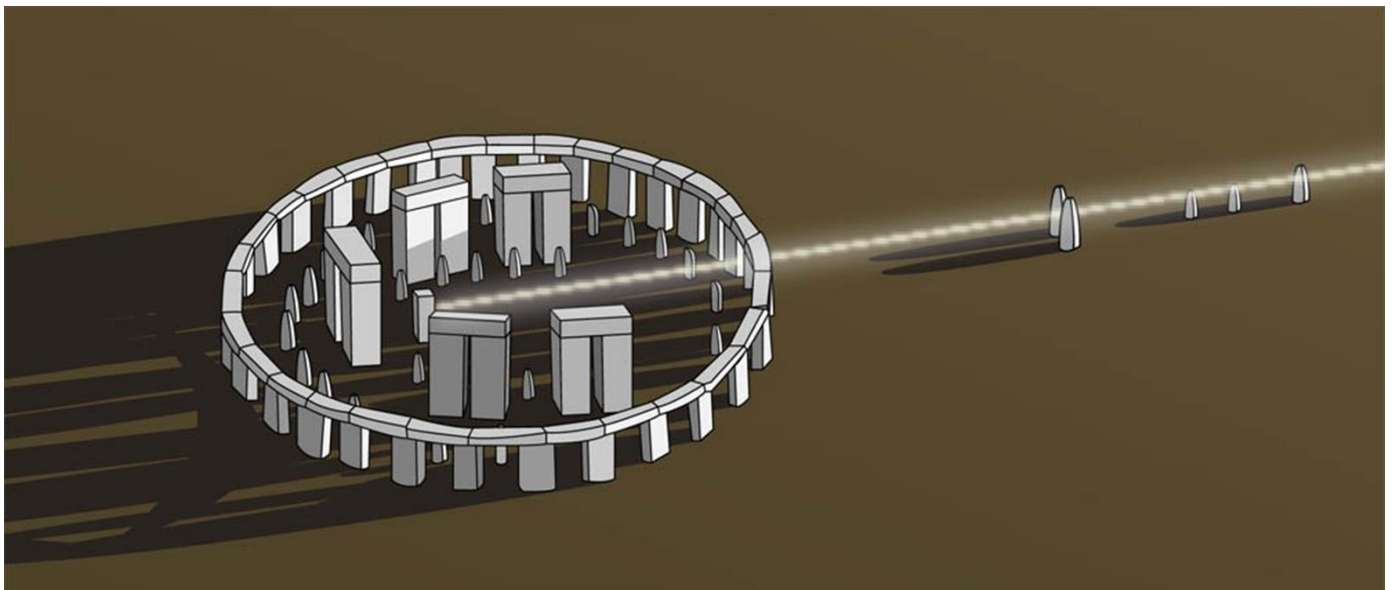
Als alles in deze ogenschijnlijke realiteit zo doordrongen is van wat Einstein en Bohr "God" noemden dan kunnen wij toch niet anders concluderen dan dat ook wij onderdeel zijn van "God", Spirit, Allah, Jehova, De Schepper, OpperBouwmeester Des Heelal, De Oneindige, Het Licht?

In die zin moet ik terugdenken aan onze voorouders. Zij zagen de zon, de grootste fotonenproducent in onze nabijheid al als een belangrijke factor in het leven. Zij vereerden haar al vele millennia geleden en vierden met name tijdens de winter- en zomerequinox haar bestaan, haar licht.

Getuige bijvoorbeeld Stonehenge, de Neolithische tempel in Engeland zie ik een veel sterkere verbintenis met deze natuur in hen die ons lang geleden voorgingen dan in ons "moderne" mensen.

In de tempel van Stonehenge schijnt tijdens de winter- en zomerequinox de zon dan op een bijzondere wijze tussen de monumentale stenen door. Onze voorouders zagen de zon naar alle waarschijnlijkheid dan ook als de bringer van het leven. Wat voor een feest moet het zijn geweest als de zon haar schouwspel liet zien op deze dag?

Zelfs vandaag de dag is het nog steeds iets waar veel mensen nog voor naar Stonehenge trekken en in stilte en met ontzag aanschouwen welk een lichtspel dit brengt. Als ik hier aan denk denk ik direct terug aan het

sailante detail van het experiment met de elektronen welke men tussen twee sleuven door aan het schieten was. Onze voorouders, en ik maak hier natuurlijk een grapje, hebben bijna het experiment op grote schaal eerder gedaan bij Stonehenge.

Getuige het archeologisch onderzoek bij Durrington Walls, op iets meer dan drie kilometer van Stonehenge, kunnen wij overigens concluderen dat ook onze voorouders wel van een feestje hielden.

De enorme hoeveelheden dierlijke resten die er zijn gevonden getuige van grote feestmaaltijden. Dat dit rond het einde van het jaar moet zijn geweest concludeerden de archeologen uit het feit dat de meeste onderzochte beenderen van dieren moeten zijn geweest die ongeveer negen maanden oud moeten zijn geweest op het moment van slachten. De geboorte van deze dieren in het voorjaar tellend geeft de indruk dat de vroege mens dus rond de midwinterzonnewende wel van een feestje hield.

Logisch want vanaf dit punt neemt het licht weer toe op dit deel van onze planeet. De donkerste der dagen zitten er weer op. Genoeg reden voor een feestje nietwaar? Want: het licht heeft gewonnen van de duisternis.

Ook dit jaar is op 21 december de midwinterzonnewende weer een feit.

Vanuit de astronomie weten we dat op die dag de zon het meest zuidelijkste punt heeft bereikt en zich bevindt op de Steenbokskeerkring. De zon heeft dan haar laagste stand bereikt ten opzichte van de aarde.

Uitmondend in de minste uren zonlicht op het Noordelijk halfrond.

Mondiaal vieren wij deze gebeurtenis al millennia. In Midden- en Zuid Amerika, Azië en het Midden-Oosten maar ook hier in Europa hadden onze voorouders lang geleden ook al een gedegen kennis van de astronomie. Onze heidense wortels. Of is het gewoon onze natuurlijke verbinding met deze plaats, in deze ruimte en tijd? Ik begon mijn verhaal al met het verloren geraakte contact met onze natuur. Vertroebeld door vele eeuwen zijn wij steeds verder weggeraakt van onze natuur, onze verbinding.

Naar mijn mening waren onze voorouders meer verbonden met "de werkelijke" natuur dan dat wij dat zijn. Pas recent, door deze kwantummechanica zijn wij onze natuur, onze werkelijkheid, onze goddelijke vonk weer aan het herontdekken.

Wij zien weer het licht en komen op dit punt naar mijn mening wat meer uit de duisternis.

Want; alles is natuur, alles is doordrenkt met fotonen. Fotonen zijn licht. Wij zijn wezens van licht. Doordrenkt door licht. Wij ervaren licht als iets positiefs. Dat wisten onze voorouders blijkbaar ook al. Het licht van de wereld zijn wij. Wij dragen het in ons, bij ons, voor ons, voor anderen.

Iemand vertelde mij ooit een mooie gedachte: als ik mij bevindt in een donkere kamer en ik ontsteek één kaarsje dan verdring ik de duisternis met mijn handelen. Bevind ik mij in een helder verlichte ruimte dan wil ik de eerste meemaken die het donker zal ontsteken. Zijn schaduw kan daar niet bestaan.

Met deze gedachte doe ik de lampjes in de kerstboom aan en maak ik een praatje met mijn buur in de hoop dat kleine lichtje door te geven.

Ik wens u allen fijne feestdagen en veel licht toe,

Bart Mooij

Feliz Navidad

ZING
MEE!

José Feliciano

Klik hier
voor
muziek

Feliz Navidad (2x)

Feliz navidad, prospero año y felicidad

Feliz Navidad (2x)

Feliz navidad, prospero año y felicidad

I want to wish you a merry Christmas (2x)

I want to wish you a merry Christmas from the bottom of my heart

I want to wish you a merry Christmas (2x)

I want to wish you a merry Christmas from the bottom of my heart

Feliz Navidad (2x)

Feliz navidad, prospero año y felicidad

Feliz Navidad (2x)

Feliz navidad, prospero año y felicidad

I want to wish you a merry Christmas (2x)

I want to wish you a merry Christmas from the bottom of my heart

I want to wish you a merry Christmas (2x)

I want to wish you a merry Christmas from the bottom of my heart

Feliz Navidad (2x)

Feliz navidad, prospero año y felicidad

Kerstcadeau

En dan is nu het moment aangebroken dat het kerstcadeau wordt uitgedeeld

Vanavond hebben we onder het genot van verschillende kerstversnaperingen kunnen luisteren naar kerstliederen. Kunnen genieten van de verschillende invalshoeken die het verhaal van de geboorte van het licht van kerstmis weergeven.

Onze persoonlijke kerstwensen met elkaar kunnen delen.

En met elkaar de traditionele kerstliedjes van weleer kunnen meezingen.

Via deze verschillende uitgangshoeken, waarin iedereen zichzelf mag zijn, komen we tot elkaar.

Net zoals de vele kleuren van het spectrum samenkomen tot Hét Licht, waarvan wij nu haar wedergeboorte vieren.

Het Licht van Kerstmis wilde we terug laten komen in de keuze van het kerstcadeau. Het is Seleniet geworden. Seleniet verwijst naar de drie bronnen van Hemelse verlichting in de Griekse mythologie.

Deze drie bronnen zijn Eos, Helios en Selene.

Eos was het licht van de dageraad en Helios trok elke dag de strijdswagen van de zon langs de hemel. Selene was de godin van de maan. Haar strijdswagen was gemaakt van glanzend zilver en bracht elke avond een zacht, helder licht.

Ik zal verder niet over deze mythe uitweiden, want u kunt het gehele verhaal over de drie bronnen van de hemelse verlichting overal opzoeken en nalezen

Maar wat is Seleniet eigenlijk? Seleniet is vernoemd naar, Selene de Griekse godin van de maan.

Seleniet is een steen door zonnekracht ontstaan (de zon liet het zeewater verdampen) Tijdens het verdampingproces krijgt de steen haar vezelige vorm. Is de steen kristalhelder dan wordt deze vorm van Seleniet 'Mariaglas' genoemd. In oude kerken is dit Mariaglas via de glas in lood ramen nog wel eens te vinden.

Wat zijn de eigenschappen van Seleniet;

Ze geeft balans, rust en vrede in lichaam en geest.

Ze wordt ook wel een spirituele steen genoemd omdat ze de kracht van meditatie versterkt

Daarnaast vergemakkelijkt ze het contact met engelen en biedt hierdoor een hoge bescherming.

Door deze positieve en hoog trillende eigenschappen helpt Seleniet je om je af te schermen tegen negatieve energie.

Dit alles wilde het bestuur van de spirituele vereniging Harmonia afdeling Arnhem als kerstcadeau in de vorm van Seleniet aan u meegeven. Veel plezier ervan!

Lia van Sante van Rossum

Afsluitlied

 **ZING
MEE!**

Love Shine a Light – Katrina & the Waves

**Klik hier
voor
muziek**

Love shine a light in every corner of my dreams
Let the love light carry, let the love light carry
Like the mighty river, flowing from the stream
Let our love shine a light in every corner of my dreams

And we're all gonna shine a light together
All shine a light to light the way
Brothers and sisters, in every little part
Let our love shine a light in every corner of our hearts

Love shine a light in every corner of the world
Let the love light carry, let the love light carry
Light up the magic, for every boy and girl
Let our love shine a light in every corner of the world

And we're all gonna shine a light together
All shine a light to light the way
Brothers and sisters, in every little part
Let our love shine a light, in every corner of our hearts

And we're all gonna shine a light together
All shine a light to light the way
Brothers and sisters, in every little part
Let our love shine a light in every corner of our hearts

Shine a light in every corner of our hearts

Het Bestuur van Harmonia afdeling Arnhem

Maarten van Sante, voorzitter

Erika Edie, secretariaat

Gerard Heijnen, bestuurslid

dankt ieder die de Kerstviering mogelijk heeft
gemaakt:

Josta van den Berg

Helen Cornelissen

Marieke Duinkerken

Astrid Jacobs

Bart Mooij

Lia van Sante van Rossum

Inge Siebelink

Floor Stein

Mariëlle Takes

& alle helpers ❤️ en aanwezigen ❤️

Samenstelling boekje: Lia van Sante van Rossum

Printwerk: Maarten van Sante

Lay-out: Mariëlle Takes

♥ Dank voor uw aanwezigheid! ♥

Fijne Feestdagen
&
een Gelukkig 2023!